

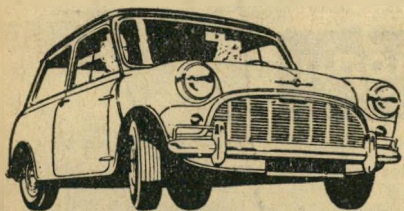
אל תחמיץ

את
הבצע
שלושת הכוכבים
של
MORRIS
MINI-MINOR
הבצע היוהד
קיץ 1965

★ תנאים נוחים **50%** במזומן ;

★ החלפת מכוניתך הישנה בחדשה -- ההפרש בתנאים נוחים ;

★ מכוניתך החדשה תוחלף, בבוא העת, בגזם חדיש ובאחריות מלאה. קביעת התנאים להחלפה -- מראש.

דרושות לנו באופן דחוף 10 מכוניות מיני מיינור 1961-1963. אנו מוכנים לספק לך מכונית חדשה תמורת המיני-מיינור הישנה שלך ובתנאים נוחים במיוחד.

סוכנות ישראלית למכוונות בע"מ

תל-אביב 363569 • ירושלים 22336 • חיפה 522189

עבניקום

טכנאות
בנין • מכונות

ת"א, בן יהודה 26
חיפה, הרצל 44

הרשמת בוגרי ח, ט, י, יא, יב
לכתות ט, י, יא, יב
בשעות 8-5; 12-9
הרשמה גם לקורסי ערב

האם נאמר
הכל
על הרשמקול ?

לא ולא

המלה האחרונה
נאמרת עכשיו

הגיע טייפרקורדר
פיליפס

פיליפס תמיד שווה יותר!

פיליפס תמיד שווה יותר!

גני השודנית הבלונדית, ביקש את עזרתה. היא התייעצה עם אנשיה, בדקה את ההלכה והגיעה למסקנה כי הרבנים שיקרו ביודעין באומנם כי בניו של כהן יהיו ממזרים. הנישואין שלך תופסים לפי הלכה, הסבירה שולמית אלונג, יעצה לי זוג לפנות אל עורך-דין המוסמך להופיע בפני בית-דין רבני ולבקש הכרה בנישואין. פרקליטו של כהן פנה אל בית-הדין הרבני, נענה כי אם ימשך לייצג את הזוג, תופקע סמכותו להופיע בפני בית-דין רבני. עורך-הדין נכנע, משך את ידו מכל העניין.

"עליך להתגרש!" כהן פנה שוב אל שולמית אלונג, ביקש את עזרתה. הפעם היא יעצה לו לפנות אל הרבנים בטובות, לבקש מהם שיאפשרו לו לחיות עם אשתו כחוק ולהוליד ילדים. אבל הרבנים דחו את התנודין של כהן. הם ידעו כי אינם רשאים לבטל נישואין

שמואל כהן, אשתו ובתו
למה ממזר?

של רועי-זונות, שפרשו עליה את הסותם ונהנו מרווחיה. **כהודאתה במשטרה, שנכתבה ממנה בידי חוקר מופלג חמוסר, סמל יוחנן קור, סיפרה רחל:** הגעתי למוסד צופיה מפני שעסקתי בי-זנות. ברחתי מהמוסד הזה כמה פעמים, אבל בכל פעם נתפסתי והוחזרתי. לפני חודש וחצי שוב ברחתי מהמוסד, אבל הפעם לא היה לי לאן ללכת. עלי-כך הלכתי לשכונת-התקווה, כי שם יש לי כמה מכרים.

פגשתי שם אחד מהם, שאותו אני מכיר רה מקודם. הוא היה יחד עם עוד חבר, שאותו לא הכרתי. סיפרתי לו שברחתי מהמוסד, אז הוא הציע לי לעבוד בזנות ליד הקריה. הוא הבטיח שישמור עלי מפני המשטרה, ושתמורת זה אתן לו שתי לירות עבור כל קליינט.

10 ל"י מבזל אחר. עוד באותו יום יצאתי איתו לקריה. הייתי עולה למכונית שנעצרו עליי, ובה במגע מיני עם בעלי המכונית. הייתי מקבלת 10 ל"י מכל אחד, והייתי נותנת לחבר את כל הכסף, כי בינתיים נדברנו שנחיה יחד. כל ערב הייתי עושה איוה 60-70 ל"י, ואת כל הכסף הייתי נותנת לו.

הוא היה קונה בכסף הזה אוכל, והיינו אוכלים בביתו בשכונת סלמה, או במסעדה על-ידי כיכר המושבות.

כל זה נמשך קרוב לשלושה שבועות. כי בינתיים נתפסתי על-ידי המשטרה ו-הוחזרתי למוסד. אבל כעבור יום שוב ברחתי, ביחד עם חברה שלי.

הלכנו מיד לשכונת-התקווה ופגשנו אותו שם. הוא שאל אותי מי זאת שבאה איתי, ואני אמרתי לו שהיא חברה שלי, שברחה איתי מהמוסד. הוא אמר לי שאביא אותה אליו, מפני שהיא סחורה טובה.

עכשיו הייתי יוצאת לעבודה יחד עם עוד חברה. היינו עומדות על-ידי הקריה, והוא היה שומר עלינו.

היא היתה נותנת לי את כל הכסף שהרוויחה, ואני הייתי נותנת לו את כספה ואת כספי. עם הכסף הזה היינו קונים בברים ואוכלים. יום אחד שכר החבר גיפ ונסענו לי- (המשך בעמוד 26)

שנערכו בנוכחות רב, אבל לא הסכימו לתת לנישואין אלה גושפנקה חוקית. "עליך להתגרש מייד", תבעו הרבנים, "אסור לך לחיות עם גרושה וללדת ילדים."

טעות לעולם חוזרת. ימים אחדים לאחר הולדת בתו הבכירה החליט כהן למצוא מוצא שיעקוף את סמכותם של הרבנים. הוא שלח את אשתו, מול, ל-משרד-הפנים, כדי שתשנה את שם משי-חיתה הקודם, צמני, לכהן.

ימים אחדים לאחר ששינתה את שמה, קיבלה מול מכתב רשום ממשרד-הפנים. "עליך להתייצב מייד במשרדנו", נאמר במכתב.

היא מיהרה להתייצב בנדרשו, ועוד לפני שהספיקה לברר מדוע הוזמנה, חטף מ-ידיה הפקיד את תעודת הזהויה, ביטל בו במקום את שינוי השם. "שינוי שמך נעשה בטעות", הסביר פקידו של המשרד הי-מפד"לי, טען כי קיבל הוראה לבטל את שינוי השם, כי הוא עשוי להטעות את הרבנים. "כולם יחשבו שאתם נשואים", הסביר הפקיד, "בעוד שאתם אסורים זה לזאת."

למרות נסיונותיהם לעקוף את סמכותם של הרבנים לא הועילו הפעם, החליט הזוג כהן להניח לכל העניין. "הבנים שלנו כבר לא יודקקו לרבנים כדי להינשא", קיח בני הזוג, טענו כי הם יכולים לחיות חיי-איש גם בלי הגושפנקה של הרבנות.

משפט

הבחורה שהכריחה

השעה היתה קרובה לחצות. כביש תל-אביב-פתח-תקווה היה ריק. רק גיפ הסתובב ליד בית חרוב, ויושבו עקבו אחר תנר עותיה של צעירה שהילכה בקצה המדרכה. מרחוק נראו פנסיה של מכונית. הצעירה הושיטה את ידה והנהג בלם את ריכוכו. המשאומתן היה קצר וענייני. כעבור כמה דקות התניע הנהג את מכוניתו, פנה אל אחת הסימטות החשוכות בקרבת מקום. הגיפ המסתורי עקב אחר תנועת-חיה של המכונית. כעבור עשר דקות שוב ניצבה הדמות על שפת המדרכה, ארבה